

Ora, disce, lavora!

Nursiai Szent Benedek a Bencés rend alapítója ősi nemesi családból származott... Krisztus után 480 körül született. Legendás, nagyszerű tevékeny élete volt. Azt tette "Ő" és szerzetestársai, amit a kor megkövetelt. Ne felejtsük, ez az időszak a népvándorlás kora volt. Keletről jött vad törzsek, a germánok, hunok, gepidák, vízi gótok, avarok és később a mi honfoglaló magyar őseink mással sem foglalkoztak, mint primitív gazdálkodás mellett egymás ellen rabló-hadjáratokat folytattak. Európa azokban az évszázadokban egy kaotikus anarchiaképét mutatta, a hanyatló, a maga idejében remekül szervezett római birodalom romjain.

És mi hozott változást?

Ezeknek a népeknek a megtérítése a keresztény hitre, nem mindig szelíd eszközökkel.

De a lényeg: sorra alakultak a monostorok, szerte e mi földrészünkön, a címünkben jelzett három szó – elmélet és gyakorlat jegyében.

Ezeket a monostorokat a bencés, cisztercita és egyéb szerzetes atyák építették. Templom, iskola, gazdaság! Így a monostorok, apátságok köré szerveződtek a városok, hatékony kapcsolatban a falvakkal.

A mi honfoglalásunk idejére – az ezredfordulón – Nyugat-Európa a pápaság Rómájával és a franciaországi Cluny-nyel a központban földünk legszervezettebb térsége lett. (Nem becsüljük

le, ellenkezőleg nagyon tiszteljük a kínai kultúráttermészetesen)

Nem véletlenül kapta meg Szent Benedek az „Európa atyja” megtisztelő címet. (A mi Szent Istvánunk ebben a legjobb időpontban találkozott a Clunyi szellemmel, hívta ide a nyugati szerzeteseket, kapta II. Szilveszter pápától a szent koronát. Mi sem kalandoztunk többé, az árpádházi időszak - majdnem félezer évig – a Kárpát medence legnagyobb korszaka volt.)

A kérdés csak az, hogy a fenti – közismert – történethez mi közük van a Kethano Drom – Közös út olvasóinak, mi közük van a cigányoknak 2014-ben? Nagyon sok. Minden.

Másról sem hallunk és értesülünk, mint roma-stratégiáról, felzárkóztatási programokról. Sok marad ezekből csupán előadás, szónoklat, de hála legyen – egyre több megvalósult gyakorlat.

Ha ezekről tudomást szeretnénk szerezni, érdemes ellátogatni a főszerkesztőnk, Rostás – Farkas György úr által szervezett cigány-magyar konferenciákra és a jezsuiták által havonként a „Párbeszéd Házában” tartott cigány pasztorációs találkozókra, Hofher József atya és Szabóné dr. Kármán Judit szervezésében.

Ezek az alkalmak találkozhatnak olyanokkal, cigány és nemcigány papokkal, egyháziakkal – egyre több fiatalal- , civil szervezőkkel, akik nagyon sokat tesznek a roma népért és a többség – kisebbség (most már nemzetiség) közös boldogulásáért.

1. Imádkozz!

Azaz építsd a lelkedet. A cigányok eredendően lelki indíttatású nép. Istentagadó cigány emberrel és pályám során nem találkoztam. (Elkeseredettel igen.)

A „Sunto Del”, a Szent isten életünk központja. Az áldás rendkívül fontos számukra. Hogy ne kelljen magukat elátkozottnak érezniük, látniuk. Hogy milyen felekezeten gyakorolják a hitüket? Mindegyikben. A fontos csak az, hogy ne fele kezdet nyújtsunk nekik és ők egymásnak,

hanem egész kezét, mind a két kezünket.

2. Tanulj!

A kaposfői plébános - Somos László, aki gyönyörű munkát végez közöttük több évtizede -, mondta hogy első szent királyunk ma főként nem diplomákat építene számukra, hanem tanodákat!

Az iskolába járás nagy gond a mélyszegénységben élő gyermekek számára. mert éhesek, mert nincs rendes ruhájuk, cipőjük, mert zsúfolt szükséglakásban nem tudnak tanulni, leckéjüket megcsinálni. A sokszor írástudatlan szülő hogyan segítsen kisfiának, kislányának? Az iskolázatlan gyermekből pedig mi lesz az életben?

A telep közepén a tanoda, kedves ház, játszóház óriási dolog. Ott a gyermek melegben van a rossz időben is, enni kap, szeretik, foglalkoznak vele, sikerélménye van. innen már örömmel megy az iskolába. Áldottak azok a segítők, nevelők, akik a tanodákat működtetik.

3. Dolgozz!

A munka nagyon fontos! A munka tette az embert emberré – mondta a kommunista Engels Frigyes úr. Nemcsak azért, mert munka nélkül nincs megélhetés, mert nincsen olyan társadalom, amely tartósan el tud tartani segélyből életerős embereket.

Másért is. Aki a kezét segélyért nyújtja – miközben tudna, szeretne is dolgozni -, hogyan szerezzen önbecsülést, hogyan élje meg a saját személyi méltóságát?

Aki kényszerűségből bűncselekményt követ el, hogy megélje és családját, magatehetetlen hozzátartozóit eltartsa – nem rendelkezik sem önbecsüléssel, sem személyi méltóságának tudatával.

Minden adandó munkát, a közhasznú munkát is nagyon meg kell becsülni. Talán az Úr ad nekünk jó vezetőket, akik által és a magunk közreműködésével jobban boldogulunk. Más lehetőségünk nincs.

Emlékezzünk hát Nursiai Szent Benedeknek, „Európa atyjának” tanítására, és kérjük közbenjárását!